

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1299

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.139. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2	1.526. — Ordin al ministrului fondurilor europene pentru modificarea art. 12 din Schema de ajutor <i>de minimis</i> „Dezvoltare locală integrată (DLI 360 ^o) în comunitățile marginalizate în care există populație aparținând minorității rome”, aferentă Programului operațional Capital uman 2014—2020 (POCU 2014—2020), axa prioritară 4 „Incluziunea socială și combaterea sărăciei”, obiectivul specific 4.1 „Reducerea numărului de persoane aflate în risc de sărăcie și excluziune socială din comunitățile marginalizate în care există populație aparținând minorității rome, prin implementarea de măsuri integrate”, aprobată prin Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 533/2016	12
1.140. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2		
1.141. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3		
1.142. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3		
1.143. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4		
1.144. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4		
1.145. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	5		
1.146. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	5		
1.147. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	6		
1.148. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	6	2.231/1.213. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.822/1.105/2020 pentru punerea în aplicare a prevederilor art. IV alin. (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale	13–15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 795 din 4 noiembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil	7–11		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
424. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Ioana Lazăr a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Educației	11		

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.103/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Radu Florin Cătălin, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău, delegat în funcția de procuror șef Secție judiciară a acestei unități de parchet, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 decembrie 2020.
Nr. 1.139.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.113/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Radu Dimitriu, procuror cu grad profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 decembrie 2020.
Nr. 1.140.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.105/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Valentina Dinu, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Lipova, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 decembrie 2020.
Nr. 1.141.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.450/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 ianuarie 2021, domnul Silviu Gabriel Barbu, judecător la Curtea de Apel București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 decembrie 2020.
Nr. 1.142.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.458/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 ianuarie 2021, domnul Marcel Romeo Antonescu, judecător la Tribunalul Harghita, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 decembrie 2020.

Nr. 1.143.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.457/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 ianuarie 2021, doamna Valentina Vasile, judecător la Tribunalul Dolj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 decembrie 2020.

Nr. 1.144.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.459/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 11 ianuarie 2021, doamna Adriana Mihăilă, judecător cu grad profesional de tribunal la Judecătoria Buzău, delegată în funcția de președinte al Judecătoriei Pătârlagele, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 decembrie 2020.
Nr. 1.145.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.449/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 4 ianuarie 2021, doamna Antoaneta Tania Nistor, judecător la Curtea de Apel Cluj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 decembrie 2020.
Nr. 1.146.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.461/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 ianuarie 2021, doamna judecător cu grad profesional de tribunal Janeta Popescu, președintele Secției civile a Judecătoriei Târgu Jiu, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 decembrie 2020.

Nr. 1.147.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.378/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 ianuarie 2021, domnul Viorel-Virgil Andreieș, judecător la Curtea de Apel Cluj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 decembrie 2020.

Nr. 1.148.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 795

din 4 noiembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, excepție ridicată de Victor Mușat în Dosarul nr. 3.199/303/2014/a2 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.678D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 23 iunie 2020, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea pentru data de 15 iulie 2020, iar apoi, în mod succesiv, în temeiul aceluiași dispoziții legale, a amânat pronunțarea pentru datele de 15 septembrie 2020, 16 septembrie 2020, 6 octombrie 2020 și, respectiv, 4 noiembrie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 1 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.199/303/2014/a2, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil.** Excepția a fost invocată de Victor Mușat într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri necontencioase prin care s-a solicitat obligarea tutorelui interzisului judecătoresc să prezinte darea de seamă anuală către instanța judecătorească.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, în condițiile în care instanța judecătorească are competența legală exclusivă de a dispune punerea sub interdicție a unei persoane incapabile să-și apere drepturile și interesele sale, este firesc ca și apărarea patrimoniului interzisului judecătoresc să se realizeze tot de către aceasta, iar nu de către autoritatea tutelară. În acest sens se susține că patrimoniul persoanei trebuie să beneficieze de aceeași protecție juridică de care se bucură și drepturile personalității, iar prevederea legală criticată, referitoare la darea de seamă de către tutore asupra modului în care s-a îngrijit de bunurile interzisului judecătoresc, încalcă dreptul la un proces echitabil

dat fiind faptul că autoritatea tutelară nu are „forță juridică” a unei instanțe judecătorești, pentru a dispune tutorelui să prezinte darea de seamă. Mai mult, darea de seamă întocmită de autoritatea tutelară nu este prezentată în ședință publică și nu este prevăzută nicio cale de atac, în situația contestării conținutului și concluziilor referitoare la modul în care au fost cheltuite anumite sume de bani ori administrate bunuri din averea persoanei ocrotite. Mai mult, unitatea procesului civil este afectată, în sensul că de aceeași instituție a ocrotirii interzisului judecătoresc se ocupă două autorități, și anume: autoritatea judecătorească, prin instanța care aprobă punerea sub interdicție, pe de o parte, și autoritatea administrativă locală, prin autoritatea tutelară, care se îngrijește de administrarea bunurilor persoanei în privința căreia a fost instituită tutela. Astfel, acțiunea civilă de punere sub interdicție a unei persoane incapabile parcurge două etape, respectiv una judiciară și alta administrativă, ceea ce nu se justifică, dat fiind faptul că faza administrativă este ulterioară etapei judecătorești, ieșind de sub controlul de legalitate al instanței.

5. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 121 alin. (2) referitor la atribuțiile consiliilor locale și ale primarilor, se arată că aceste din urmă autorități administrative autonome au atribuția constituțională de a rezolva treburile publice din comune și orașe, însă punerea sub interdicție a unei persoane incapabile este o problemă de natură privată, ce vizează interesul privat al familiei persoanei ocrotite. Astfel, atribuțiile autorității tutelare referitoare la exercitarea tutelei cu privire la bunurile minorului sau ale interzisului judecătoresc ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia nu constituie probleme de interes public.

6. Se mai susține că prevederea legală criticată încalcă dispozițiile art. 126 din Constituție referitoare la înfăptuirea justiției exclusiv de către instanțele judecătorești. În acest sens se arată că regimul juridic al ocrotirii unor categorii de persoane, stabilit în Codul civil, este unul complex, cuprinzând dispoziții referitoare la instituirea tutelei, persoana tutorelui, consiliul de familie, exercitarea tutelei cu privire la persoana ocrotitului și bunurile sale, controlul exercitării tutelei și încetarea acesteia, astfel că excluderea din competența instanțelor judecătorești a controlului asupra modului de administrare a bunurilor persoanei ocrotite de către tutore și a obligației dării de seamă, conform dispozițiilor legale, de către acesta, aduce atingere înfăptuirii justiției, dat fiind faptul că în acest caz autoritatea tutelară înfăptuiește un act de justiție.

7. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dreptul la un proces echitabil, care include și dreptul de acces la instanță, precum și principiul constituțional potrivit căruia justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, nu conduc la concluzia că ar fi neconstituțională o prevedere legală care acordă unor organe din afara sistemului judiciar competențe concrete de a soluționa anumite cereri, cum sunt, în speță, competența autorității tutelare referitoare la exercitarea tutelei cu privire la bunurile minorului sau ale interzisului judecătoresc ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia. A admite o altfel

de teză ar fi contrar chiar dispozițiilor art. 126 din Constituție, care instituie implicit posibilitatea ca legiuitorul să acorde competență unor organe din afara sistemului judiciar de a soluționa anumite cereri, desigur, cu respectarea dreptului părții de a putea contesta decizia organului administrativ în fața instanței judecătorești, în condițiile legii.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Curtea Constituțională, în temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a solicitat curților de apel jurisprudența relevantă referitoare la contestarea dispozițiilor primarului, în calitate de autoritate tutelară, referitoare la actele tutorelui privind bunurile interzisului judecătorec ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia.

11. Curtea de Apel Bacău a comunicat jurisprudența relevantă solicitată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile aflate la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, care au următorul cuprins: „(3) *Până la data intrării în vigoare a reglementării prevăzute la alin. (1), atribuțiile instanței de tutelă referitoare la exercitarea tutelei cu privire la bunurile minorului sau ale interzisului judecătorec ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia revin autorității tutelare.*” Prevederile legale criticate fac trimitere la art. 229 alin. (1) din același act normativ, potrivit căruia: „(1) *Organizarea, funcționarea și atribuțiile instanței de tutelă și de familie se stabilesc prin legea privind organizarea judiciară.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 121 alin. (2) referitor la atribuțiile consiliilor locale și ale primarilor și art. 126 alin. (1) privind competența instanțelor judecătorești. De asemenea, din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că se invocă și încălcarea dispozițiilor art. 124 — *Înfăptuirea justiției*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, cu titlu prealabil, că ocrotirea interzisului judecătorec este reglementată în art. 164—177 din Codul civil, iar regulile procedurale ale soluționării cererii de punere sub interdicție judecătorească sunt instituite prin art. 936—943 din Codul de procedură civilă. Prevederile art. 164 din Codul civil stabilesc în mod expres și limitativ condițiile de fond cerute pentru punerea sub interdicție, acestea fiind lipsa discernământului, existența alienației sau debilității mintale,

constatată de către medicul de specialitate, precum și imposibilitatea persoanei de a se îngriji singură de interesele sale. Potrivit art. 165 din Codul civil, cererea de punere sub interdicție poate fi făcută de către orice persoană care are un interes. Prevederile art. 166 — *Desemnarea tutorelui* instituie posibilitatea desemnării persoanei ocrotitorului, tutore sau curator, de către beneficiarul măsurii de ocrotire, prin act unilateral sau prin contract de mandat, încheiat în formă autentică, cu condiția existenței capacității depline de exercițiu la momentul încheierii actului, respectiv acest moment să fie anterior momentului apariției cauzelor de alienație sau debilitate mintală, cu consecința pierderii discernământului. Totodată, în privința numirii tutorelui, prevederile art. 25 alin. (4) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, arată că, în cazul în care persoana cu handicap nu are rude ori persoane care să accepte tutela, instanța judecătorească va putea numi ca tutore autoritatea administrației publice locale sau, după caz, persoana juridică privată care asigură protecția și îngrijirea persoanei cu handicap. Potrivit art. 174 din Codul civil, tutorele are obligația de a lua măsurile necesare pentru vindecarea interzisului judecătorec și de a-i asigura condițiile optime de viață, în acest sens fiind reglementată posibilitatea de a dispune de veniturile și bunurile celui pus sub interdicție judecătorească. De asemenea, se instituie o măsură de ocrotire provizorie, respectiv numirea unui curator special, până la soluționarea definitivă a cererii de punere sub interdicție (art. 167 din același cod).

16. Procedura punerii sub interdicție este reglementată de art. 936—943 din Codul de procedură civilă, iar numirea tutorelui se face de către instanța de tutelă, respectiv instanțele, secțiile sau, după caz, completurile specializate pentru minori și familie, în sensul art. 229 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, prin aplicarea corespunzătoare a regulilor de la instituirea tutelei minorului, reglementate de art. 114—120 din Codul civil. Astfel, art. 936—943 din Codul de procedură civilă, procedura punerii sub interdicție cuprinde o fază necontradictorie, ce constă în comunicarea de către președintele instanței a cererii celui a cărui punere sub interdicție a fost cerută, precum și procurorului, atunci când cererea nu a fost introdusă de către acesta din urmă, efectuarea cercetărilor necesare de către procuror, precum și luarea avizului unei comisii de medici specialiști sau avizul unității sanitare unde este internat cel a cărui punere sub interdicție se solicită, după caz, respectiv internarea provizorie a acestuia din urmă, pentru o perioadă de cel mult 6 luni, dacă este necesară observarea mai îndelungată a stării sale de sănătate mintală și acest lucru nu se poate face în alt mod. Faza contradictorie o reprezintă judecata propriuzisă, ce implică ascultarea obligatorie a persoanei a cărei punere sub interdicție este cerută, urmată de comunicarea hotărârii de punere sub interdicție, după rămânerea definitivă, către instituțiile prevăzute în art. 941 din Codul de procedură civilă. În cazul în care cererea este respinsă, curatela instituită pe durata procesului încetează de drept.

17. De asemenea, Curtea reține că în cadrul procedurii punerii sub interdicție noul Cod civil a introdus instituția instanței de tutelă, ce are competență generală în soluționarea tuturor procedurilor prevăzute pentru ocrotirea persoanei fizice, potrivit art. 107 alin. (1) din Codul civil. Desemnarea tutorelui, procedura de numire, măsurile provizorii și garanțiile, precum și refuzul continuării tutelei sunt guvernate de măsurile din materia tutelei minorului, respectiv art. 114—120 din Codul civil, prevederi ce se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 177 din Codul civil, ridicarea interdicției judecătorești se pronunță de către instanța de tutelă, la cererea celui pus sub interdicție, a tutorelui, precum și a persoanelor sau instituțiilor prevăzute în art. 111 din Codul civil, respectiv persoanele apropiate celei puse sub interdicție,

administratorii și locatarii casei în care locuiește aceasta, precum și organele administrației publice locale, instituțiile de ocrotire și orice altă persoană.

18. Potrivit art. 171 din Codul civil, regulile privitoare la tutela minorului care nu a împlinit 14 ani reprezintă dreptul comun pentru tutela interzisului judecătoresc, în măsura în care legea nu dispune altfel. Prin urmare, Curtea reține că și în privința controlului exercitării tutelei interzisului judecătoresc sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 151—155 din Codul civil. Astfel, instanța de tutelă exercită controlul asupra modului în care tutorele își îndeplinește atribuțiile, tutorele este dator să prezinte anual instanței de tutelă o dare de seamă despre modul cum s-a îngrijit de persoana pusă sub interdicție și despre administrarea bunurilor acesteia, instanța de tutelă va da descărcarea de gestiune tutorelui, la încetarea tutelei. Sub acest ultim aspect, în privința întinderii efectelor tutelei în timp, tutela interzisului judecătoresc se deosebește de cea a minorului. Astfel, în vreme ce aceasta din urmă se exercită pe toată perioada minorității, tutela interzisului se exercită până la ridicarea interdicției.

19. În prezenta cauză, autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011, potrivit căruia, până la înființarea instanței de tutelă, atribuțiile acesteia referitoare la exercitarea tutelei cu privire la bunurile minorului sau ale interzisului judecătoresc ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia revin autorității tutelare.

20. Potrivit art. 158—160 din Codul familiei din 1953, abrogat prin art. 230 lit. m) din Legea nr. 71/2011, atribuțiile de autoritate tutelară aparțin organelor executive și de dispoziție ale consiliilor locale comune, orașenești, municipale sau de sector al municipiului București, care este competentă, între altele, în exercitarea tutelei persoanei puse sub interdicție. Codul civil din 2009 a instituit competența unei instanțe specializate, instanța de tutelă și de familie, în ceea ce privește soluționarea cererilor și a procedurilor în materia ocrotirii persoanei fizice. Astfel, în temeiul art. 107 — *Instanța de tutelă* din Codul civil, „(1) *Procedurile prevăzute de prezentul cod privind ocrotirea persoanei fizice sunt de competența instanței de tutelă și de familie stabilite potrivit legii, denumită în continuare instanța de tutelă.* (2) *În toate cazurile, instanța de tutelă soluționează de îndată aceste cereri.*”

21. Curtea reține că norma tranzitorie criticată prorogă atribuțiile autorității tutelare referitoare la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile persoanei puse sub interdicție, reglementate prin Codul familiei, de la data intrării în vigoare a Codului civil, respectiv 1 octombrie 2011, până la intrarea în vigoare a normelor privind organizarea, funcționarea și atribuțiile instanței de tutelă și de familie, prin modificarea corespunzătoare a legii privind organizarea judiciară. La data pronunțării prezentei decizii, Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, nu a fost completată în acest sens, respectiv prin instituirea instanței de tutelă și de familie.

22. Așadar, norma tranzitorie criticată atribuie în mod temporar atribuțiile instituite de Codul civil în sarcina instanței de tutelă către un organ administrativ aflat în subordinea autorității publice locale, respectiv autoritatea tutelară, asigurând, în acest mod și pentru o perioadă determinată, corelarea dintre vechea și noua reglementare, respectiv Codul civil din 2009 și, respectiv, Codul familiei. Așadar, în temeiul normei tranzitorii criticate, operează o ultraactivare a dispozițiilor legale cuprinse în Codul familiei în ceea ce privește atribuțiile autorității tutelare referitoare la controlul exercitării tutelei.

23. Curtea reține că scopul unei norme tranzitorii este în principal acela să asigure punerea în aplicare a noilor dispoziții modificatoare, astfel încât să fie evitată retroactivitatea acestora

din urmă sau conflictul între norme succesive (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 588 din 27 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din data de 5 martie 2019, paragraful 15). Potrivit art. 54 — *Dispozițiile tranzitorii* din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, în situația adoptării unor noi acte normative, legea trebuie să conțină și dispoziții tranzitorii, care să cuprindă măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări, ce urmează să fie înlocuită de noul act normativ.

24. Prin urmare, în prezenta cauză, Curtea reține că, în lipsa reglementării exprese, prin lege, a organizării și funcționării unei instanțe judecătorești speciale, care să înlocuiască autoritatea tutelară, în privința atribuțiilor acesteia din urmă de control, îndrumare și decizie referitoare la tutore, în prezent, soluționarea cererilor de punere sub interdicție, a cererilor de ridicare a măsurii punerii sub interdicție, a cererilor de înlocuire a tutorelui, precum și instituirea altor măsuri de ocrotire sunt în competența secțiilor sau, după caz, a completurilor specializate pentru minori și familie a instanțelor, iar autoritatea tutelară este delegată să exercite celelalte atribuții referitoare la controlul tutelei, respectiv inventarierea bunurilor persoanei puse sub interdicție (inventar care este supus aprobării instanței), primirea dării de seamă anuale a tutorelui, verificări în legătură cu administrarea veniturilor și bunurilor celui pus sub interdicție judecătorească, sau descărcarea de gestiune a tutorelui.

25. De asemenea, în privința altor atribuții exercitate temporar de autoritatea tutelară, până la organizarea prin lege a instanței de tutelă, Curtea mai reține că raportul de anchetă psihosocială prevăzut de art. 396 și următoarele din Codul civil, necesar în cazul stabilirii raporturilor dintre părinții divorțați și copiii lor minori, este efectuat în continuare de autoritatea tutelară, cu excepția anchetei prevăzute în art. 508 alin. (2) din Codul civil, necesară în cazul procedurii de decădere din exercițiul drepturilor părintești, care se soluționează de către instanța de tutelă/în prezent, completuri specializate pentru minori și familie la cererea autorităților administrației publice cu atribuții în domeniul protecției copilului, ancheta ce se efectuează de direcția generală de asistență socială și protecția copilului.

26. Așadar, Curtea reține că, până la înființarea instanței de tutelă, autoritățile și instituțiile cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copiilor, respectiv a persoanei fizice, continuă să exercite atribuțiile prevăzute de reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a Codului civil, cu excepția celor date în mod exclusiv în competența instanței de tutelă, în prezent, completuri sau secții specializate pentru minori și familie. Or, acest lucru nu concordă cu scopul noii reglementări în materia ocrotirii persoanei fizice, instituită prin Codul civil din 2009, care a stabilit în sarcina unei instanțe specializate îndeplinirea unor importante atribuții în materia ocrotirii persoanei fizice, precum și luarea unor decizii sau soluționarea unor probleme legate de viața persoanei fizice, cum sunt cele referitoare la capacitatea de exercițiu a persoanei fizice (art. 40, 41, 44, 46 și 92 din Codul civil), căsătoria (art. 272 și 274), drepturile și obligațiile patrimoniale ale soților (art. 315, 316, 318, 322, 337, 368, 388 din Codul civil), divorțul, filiația, autoritatea părintească, obligația de întreținere, partajul în cazul coproprietății, capacitatea în materie de liberalități sau nulitatea contractului încheiat de un minor.

27. În aceste condiții, Curtea reține că, dat fiind rolul sporit al tutorelui, în cadrul măsurilor de ocrotire a persoanei fizice, atribuit acestuia prin dispozițiile titlului III — *Ocrotirea persoanei fizice* din Codul civil, legiuitorul a apreciat că este necesar să înlocuiască atribuțiile de control ale autorității tutelare, ca instituție administrativă, subordonată autorității publice locale,

cu cele ale unei instanțe specializate, respectiv instanța de tutelă. În egală măsură, dată fiind importanța identificării rapide a unor soluții optime pentru problemele specifice unei persoane pentru care se solicită punerea sub interdicție judecătorească, cu consecința lipsirii acesteia de exercițiul drepturilor civile, legiuitorul a prevăzut în mod expres, în art. 107 alin. (2) din Codul civil, soluționarea cu celeritate a cererilor de competența instanței de tutelă, în acord cu principiul constituțional al dreptului la un proces echitabil, desfășurat într-un termen optim și previzibil.

28. Or, toate aceste aspecte învederate în cele ce precedă nu sunt compatibile cu faptul că situația tranzitorie reglementată de prevederea legală criticată în prezenta cauză subzistă de la data intrării în vigoare a Codului civil, respectiv 1 octombrie 2011, până în prezent. Astfel, lipsa de intervenție a legiuitorului, în sensul reglementării, prin legea privind organizarea judiciară, a organizării și funcționării instanței de tutelă, este de natură să contravină dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii, precum și dispozițiilor art. 124 din Legea fundamentală privind înfăptuirea justiției, dat fiind faptul că nu asigură o bună administrare a justiției, prin lipsa de corelare cu normele de drept substanțial instituite în Codul civil, care reglementează ocrotirea persoanei fizice, permanentizând o situație tranzitorie, respectiv îndeplinirea de către o autoritate administrativă a unor atribuții atribuite prin lege unei instanțe judecătorești.

29. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra caracterului nerezonabil al unui termen instituit pentru realizarea unor atribuții specifice ale unor autorități administrative, termen care, prin efectul unor prorogări succesive, împiedică realizarea scopului actului normativ criticat, în speță Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Astfel, prin Decizia nr. 44 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 28 martie 2017, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 și a constatat că, prin prorogarea succesivă a termenelor de soluționare pe cale administrativă a cererilor de restituire, aceste prevederi legale nu întrunesc cerința previzibilității legii, componentă a constituționalității normei sub aspectul calității sale. De asemenea, Curtea a reținut că nu a fost păstrat un just echilibru între interesele generale ale societății și cele private, și nici proporționalitatea între scopul vizat și măsurile adoptate (paragrafele 33—37 din decizia citată), prin prorogarea succesivă a termenului vizat, termen care împiedică, în fapt, realizarea atribuțiilor organelor administrative implicate în procesul de restituire.

30. Așadar, în prezenta cauză, Curtea reține că lipsa de intervenție a legiuitorului, în sensul instituirii normelor privind organizarea instanței de tutelă, de la data intrării în vigoare a Codului civil și până în prezent este de natură să denatureze scopul legii, respectiv acela de a acorda unei instanțe judecătorești atribuțiile exercitate până la data intrării în vigoare a Codului civil de o autoritate administrativă, respectiv autoritatea tutelară, având în vedere rolul crescut al tutorelui în administrarea bunurilor persoanei puse sub interdicție judecătorească, rol ce necesită un control efectiv din partea unei instanțe judecătorești, care beneficiază de garanțiile de imparțialitate și independență.

31. De asemenea, în condițiile în care legiuitorul a reglementat în mod expres soluționarea cu celeritate a cererilor referitoare la ocrotirea persoanei fizice, în cazul instituirii tutelei, cu consecința lipsirii de exercițiul drepturilor civile, precum și al minorității, lipsa reglementării normelor de organizare și

funcționare a instanței de tutelă lipsește de eficiență scopul legiuitorului instituit prin reglementarea de drept substanțial, respectiv acela de implicare a instanței judecătorești în luarea unor decizii sau soluționarea unor probleme legate de viața persoanei fizice, în toate cazurile în care este necesară intervenția instanței de tutelă (capacitatea de exercițiu a persoanei fizice, raporturile copiilor cu părinții în caz de divorț, filiație, autoritatea părintească, obligația de întreținere etc.).

32. Totodată, menținerea *sine die* în fondul activ al legislației al unei norme tranzitorii, contravine scopului unei dispoziții tranzitorii, care trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea a două reglementări succesive, ceea ce este de natură să încalce cerințele de calitate a legii, garanție a principiului legalității, prin lipsa de previzibilitate a reglementării. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, noțiunea de previzibilitate a legii impune legiuitorului ca normele pe care le edictează să fie clare, ușor de înțeles, fără un conținut echivoc, precise, în corelare cu întreg ansamblul normativ (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 710 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1014 din 16 decembrie 2016, paragraful 28).

33. De asemenea, Curtea mai reține că, în temeiul normei tranzitorii criticate, un organ administrativ, aflat în subordinea autorității publice locale, respectiv autoritatea tutelară, se pronunță asupra exercitării tutelei cu privire la bunurile interzisului judecătorec ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia, fără ca partea interesată să poată contesta decizia organului administrativ în fața instanței judecătorești, ceea ce contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Constituție privind accesul liber la justiție. Astfel, potrivit art. 171 din Codul civil, regulile privitoare la tutela minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani se aplică și în cazul tutelei celui pus sub interdicție judecătorească, în măsura în care legea nu dispune altfel, astfel încât interzisului judecătorec îi sunt aplicabile, în privința exercitării tutelei, aceleași reguli cu cele ale minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani, acesta fiind, de asemenea, lipsit total de capacitate de exercițiu. Or, potrivit art. 155 din Codul civil, doar minorul care a împlinit 14 ani, având, în consecință, o capacitate de exercițiu restrânsă, are posibilitatea de a ataca în justiție actele vătămătoare ale tutorelui această posibilitate nefiind reglementată în privința minorului care nu a împlinit 14 ani, acesta din urmă fiind lipsit de capacitate de exercițiu. Prin urmare, nici în cazul persoanei puse sub interdicție judecătorească (asimilat în privința regulilor de exercitare a tutelei, cu minorul care nu a împlinit 14 ani) nu există posibilitatea de a formula plângere la instanța judecătorească împotriva actelor vătămătoare ale tutorelui. De altfel, Curtea mai reține că, *de lege lata*, singura situație în care cel pus sub interdicție se poate adresa instanței judecătorești este cererea de ridicare a interdicției judecătorești, care, potrivit art. 177 alin. (2) din Codul civil, se poate introduce de cel pus sub interdicție judecătorească, de tutore, precum și de persoanele sau instituțiile prevăzute la art. 111 din același cod.

34. În privința efectelor prezentei decizii, Curtea reține că, în temeiul dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, „*Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor*”, iar, în privința legilor și ordonanțelor în vigoare, alin. (1) al aceluiași articol prevede că acestea „*și încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept*”. Aceste prevederi constituționale, reluate, la nivel legal, prin art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, consacră efectele deciziilor Curții Constituționale, respectiv aplicarea pentru viitor și caracterul general obligatoriu al acestora. În interpretarea dispozițiilor menționate, Curtea a reținut că deciziile de constatare a neconstituționalității fac parte din ordinea juridică normativă, prin efectul lor prevederea neconstituțională încetându-și aplicabilitatea pentru viitor (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 847 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 605 din 14 august 2008). Așadar, în prezenta cauză, Curtea reține că, până la organizarea prin legea privind organizarea judiciară a instanței de tutelă, atribuțiile speciale ale acesteia referitoare la exercitarea tutelei cu privire la bunurile minorului sau ale interzisului judecătoresc ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia, sunt îndeplinite de instanțele, secțiile sau, după caz, completurile specializate pentru minori și familie.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Victor Mușat în Dosarul nr. 3.199/303/2014/a2 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că dispozițiile art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către doamna Ioana Lazăr a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Educației**

Având în vedere propunerea Ministerului Educației formulată prin Adresa nr. 1 din 24 decembrie 2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/28.687/D.C. din 28 decembrie 2020, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 44.673/2020,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ioana Lazăr, șef serviciu la Serviciul elaborare și avizare acte normative — Direcția reglementare — Direcția generală reglementare și armonizare legislativă din cadrul Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Educației pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Dragoș Condrea

București, 28 decembrie 2020.
Nr. 424.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FONDURILOR EUROPENE

ORDIN

pentru modificarea art. 12 din Schema de ajutor *de minimis* „Dezvoltare locală integrată (DLI 360°) în comunitățile marginalizate în care există populație aparținând minorității rome”, aferentă Programului operațional Capital uman 2014—2020 (POCU 2014—2020), axa prioritară 4 „Incluziunea socială și combaterea sărăciei”, obiectivul specific 4.1 „Reducerea numărului de persoane aflate în risc de sărăcie și excluziune socială din comunitățile marginalizate în care există populație aparținând minorității rome, prin implementarea de măsuri integrate”, aprobată prin Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 533/2016

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Avizul Consiliului Concurenței nr. 15.244 din 10.12.2020, ținând cont de Referatul de aprobare al Direcției generale programe europene Capital Uman din cadrul Ministerului Fondurilor Europene nr. 115.048 din 16.12.2020,

în temeiul art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul fondurilor europene emite prezentul ordin.

Art. I. — Articolul 12 din Schema de ajutor *de minimis* „Dezvoltare locală integrată (DLI 360°) în comunitățile marginalizate în care există populație aparținând minorității rome”, aferentă Programului operațional Capital uman 2014—2020 (POCU 2014—2020), axa prioritară 4 „Incluziunea socială și combaterea sărăciei”, obiectivul specific 4.1 „Reducerea numărului de persoane aflate în risc de sărăcie și excluziune socială din comunitățile marginalizate în care există populație aparținând minorității rome, prin implementarea de măsuri integrate”, aprobată prin Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 533/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 26 aprilie 2016, se modifică după cum urmează:

„Art. 12. — Prezenta schemă se aplică de la data lansării până la 31 decembrie 2021, în limita fondurilor alocate pentru această schemă, urmând ca plățile să fie efectuate până la 31 decembrie 2023.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul fondurilor europene,

Carmen Moraru,
secretar de stat

București, 17 decembrie 2020.
Nr. 1.526.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 2.231 din 23 decembrie 2020

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 1.213 din 22 decembrie 2020

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.822/1.105/2020 pentru punerea în aplicare a prevederilor art. IV alin. (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale

Având în vedere Referatul de aprobare nr. NT 14.560 din 23.12.2020 al Ministerului Sănătății și nr. DG 5.086 din 22.12.2020 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale, cu modificările ulterioare;

— Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății nr. 1.513/2020 pentru aprobarea planurilor privind modalitatea de aplicare de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, de către Institutul Național de Sănătate Publică, de către unitățile sanitare, precum și de către serviciile de ambulanță județene și Serviciul de Ambulanță București—Ilfov și de medicii de familie a măsurilor în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic de infectare cu virusul SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.822/1.105/2020 pentru punerea în aplicare a prevederilor art. IV alin. (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 998 din 28 octombrie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, la articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) De serviciile de monitorizare a stării de sănătate acordate de către medicii de familie persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază persoanele înscrise pe listele acestora care se izolează la domiciliu sau la o locație declarată până la confirmarea infecției cu o boală infectocontagioasă, care prezintă semne și simptome sugestive specifice definiției de caz, precum și cele care după confirmarea diagnosticului de boală infectocontagioasă, prin investigații paraclinice specifice, conform definiției de caz, nu prezintă semne și simptome sugestive sau prezintă simptome care nu

necesită izolarea într-o unitate sanitară sau, după caz, într-o locație alternativă atașată unității sanitare.”

2. În anexa nr. 1, după articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Pentru perioadele de absență motivată, inclusiv în cazul incapacității temporare de muncă, activitatea de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se realizează de către medicii înlocuitori pentru activitatea de furnizare a serviciilor medicale în asistența medicală primară pe baza convenției de înlocuire/convenției de reciprocitate. În aceste situații, în convențiile de înlocuire/de reciprocitate pentru activitatea de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară, la obiectul convenției se va preciza că este preluată și activitatea de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Medicul care preia activitatea de monitorizare a stării de sănătate este același cu cel care preia activitatea derulată în baza contractului de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară.

(2) În cazurile în care medicul de familie este în imposibilitate de a organiza preluarea activității, casele de asigurări de sănătate numesc un înlocuitor, cu avizul direcțiilor de sănătate publică. În ambele situații medicul înlocuitor trebuie să aibă

licență de înlocuire temporară, iar preluarea activității se face pe bază de convenție de înlocuire. Licența de înlocuire temporară se acordă de consiliile colegiilor teritoriale ale medicilor, cu înștiințarea în scris a casei de asigurări de sănătate și a direcției de sănătate publică. Pentru asigurarea condițiilor în vederea preluării activității unui medic de familie de către alt medic, casele de asigurări de sănătate împreună cu consiliile colegiilor teritoriale ale medicilor stabilesc și actualizează listele cu medicii de familie, inclusiv cei fără obligații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, cum este și cazul medicilor pensionari, care pot prelua activitatea de monitorizare a stării de sănătate în condițiile legii. În situația în care preluarea activității se face de către medici aflați în relație contractuală cu casa de asigurări de sănătate, se asigură prelungirea corespunzătoare a programului de activitate al medicului înlocuitor, în funcție de necesități.

(3) Perioadele de absență motivată a medicului de familie se referă la: incapacitate temporară de muncă, concediu de sarcină/lehuzie, concediu pentru creșterea și îngrijirea copilului până la 2 ani, respectiv a copilului cu handicap până la împlinirea de către acesta a vârstei de 3 ani, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav, până la 7 ani, sau copil cu handicap pentru afecțiuni intercurente până la împlinirea vârstei de 18 ani, vacanță, studii medicale de specialitate și rezidențial în specialitatea medicină de familie, perioada cât ocupă funcții de demnitate publică alese sau numite, perioada în care unul dintre soți îl urmează pe celălalt trimis în misiune permanentă în străinătate sau să lucreze într-o organizație internațională în străinătate, precum și la următoarele situații: citații de la instanțele judecătorești sau alte organe care au dreptul, potrivit legii, de a solicita prezența la instituțiile respective, participare la manifestări organizate pentru obținerea de credite de educație medicală continuă, în scopul realizării punctajului necesar acreditării de către Colegiul Medicilor din România.

(4) În cazul în care medicul titular al unui cabinet medical individual are angajat medic/medici de familie, pentru perioadele de absență prevăzute la alin. (3), acesta poate fi înlocuit de medicul/medicii de familie angajat/angajați, cu prelungirea corespunzătoare a programului de lucru al medicului/medicilor angajat/angajați care să acopere programul de lucru pentru activitatea de monitorizare a stării de sănătate, prevăzută în contractul încheiat cu casa de asigurări de sănătate.

(5) Venitul pentru activitatea de monitorizare a stării de sănătate, pentru perioada de absență, se virează de casa de asigurări de sănătate în contul titularului contractului sau în contul medicului înlocuitor, după caz, în funcție de cum este stipulat în convenția de înlocuire.”

3. În anexa nr. 1, la articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Validarea serviciilor de monitorizare a stării de sănătate a pacienților se face pentru persoanele înscrise pe listele medicilor de familie și decontarea acestora se face în limita fondurilor alocate cu această destinație la nivelul caselor de asigurări de sănătate.”

4. În anexa nr. 1, la articolul 8, literele a), b), f) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) să acorde serviciile medicale la distanță pentru monitorizarea stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul programului de activitate prevăzută în contractul încheiat de medicii de familie pentru acordarea de servicii medicale în asistența medicală primară,

care se prelungește în mod corespunzător în funcție de volumul de activitate pentru monitorizarea stării de sănătate;

b) să completeze documentele medicale și formularele de raportare a activității specifice; medicamentele necesare pentru tratamentul infecției cu virusul SARS-CoV-2 al bolnavului cu COVID-19 se prescriu în urma evaluării telefonice a medicului de familie, pe baza chestionarului prevăzută în fișa de monitorizare fără a fi raportată o consultație medicală; certificatul de concediu medical pentru izolare se eliberează în termenul prevăzută de legislația în vigoare în urma evaluării telefonice a medicului de familie, pe baza chestionarului prevăzută în fișa de monitorizare sau ca urmare a prezentării pacientului la cabinetul medical, fără a fi raportată o consultație medicală;

f) să solicite, atunci când starea pacientului o impune, prin intermediul dispeceratului de urgență 112, trimiterea unei ambulanțe, numai cu acordul pacientului;

h) să pună la dispoziția organelor de control ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, ale caselor de asigurări de sănătate și/sau ale direcțiilor de sănătate publică, după caz, actele de evidență financiar-contabilă, documentele justificative necesare decontării, documentele medicale și administrative existente la nivelul entității controlate, care sunt în strânsă legătură cu obiectul contractului de furnizare a serviciilor de monitorizare a stării de sănătate.”

5. În anexa nr. 1, după articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — În situația în care pacientul nu participă la procesul de monitorizare, medicul de familie este exonerat de răspundere; medicul de familie are obligația să anunțe direcția de sănătate publică cu privire la aceste situații.”

6. În anexa nr. 1, articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Modalitatea de plată a serviciilor medicale acordate de medicii de familie cuprinse în activitatea de monitorizare a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face prin tarif pe caz. Tariful pe caz se acordă integral pentru serviciile de monitorizare a stării de sănătate prevăzute la art. 2 alin. (2), indiferent de numărul de zile de monitorizare a fiecărui caz.”

7. În anexa nr. 2, articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Furnizarea serviciilor medicale ce fac obiectul prezentului contract se face de către următorii medici de familie:

a) Medic de familie

Numele, prenumele

Cod numeric personal

Codul de parafă al medicului

Programul de lucru.....

b) Medic de familie

Numele, prenumele

Cod numeric personal

Codul de parafă al medicului

Programul de lucru.....

c)

8. În anexa nr. 2, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Prezentul contract este valabil de la data încheierii până la data de 31 decembrie 2020.

(2) Durata prezentului contract se poate prelungi pe toată durata de aplicabilitate a prevederilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020, cu modificările ulterioare, prin încheierea unui act adițional semnat de ambele părți.”

9. În anexa nr. 2, la articolul 5 alineatul (1), literele a), b), f) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) să acorde serviciile medicale la distanță pentru monitorizarea stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul programului de activitate prevăzut în contractul încheiat de medicii de familie pentru acordarea de servicii medicale în asistența medicală primară, care se prelungește în mod corespunzător în funcție de volumul de activitate pentru monitorizarea stării de sănătate;

b) să completeze documentele medicale și formularele de raportare a activității specifice; medicamentele necesare pentru tratamentul infecției cu virusul SARS-CoV-2 al bolnavului cu COVID-19 se prescriu în urma evaluării telefonice a medicului de familie, pe baza chestionarului prevăzut în fișa de monitorizare fără a fi raportată o consultație medicală; certificatul de concediu medical pentru izolare se eliberează în termenul prevăzut de legislația în vigoare în urma evaluării telefonice a medicului de familie, pe baza chestionarului prevăzut în fișa de monitorizare sau ca urmare a prezentării pacientului la cabinetul medical, fără a fi raportată o consultație medicală;

f) să solicite, atunci când starea pacientului o impune, prin intermediul dispeceratului de urgență 112, trimiterea unei ambulanțe, numai cu acordul pacientului;

h) să pună la dispoziția organelor de control ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, ale caselor de asigurări de sănătate și/sau ale direcțiilor de sănătate publică, după caz, actele de evidență financiar-contabilă, documentele justificative necesare decontării, documentele medicale și administrative existente la nivelul entității controlate, care sunt în strânsă legătură cu obiectul contractului de furnizare a serviciilor de monitorizare a stării de sănătate.”

10. În anexa nr. 2, la articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În situația în care pacientul nu participă la procesul de monitorizare, medicul de familie este exonerat de răspundere; medicul de familie are obligația să anunțe direcția de sănătate publică cu privire la aceste situații.”

11. În anexa nr. 2, după articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — Situația de incapacitate temporară de muncă a medicului, intervenită după data semnării contractului și care împiedică executarea acestuia, exonerează de răspundere medicul de familie pe perioada incapacității temporare de muncă.”

12. În anexa nr. 2, la articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În cazul neîndeplinirii culpabile de către medicul de familie a oricăreia dintre obligațiile cuprinse în prezentul contract, casele de asigurări de sănătate cu care se află în relație contractuală aplică următoarele sancțiuni:

a) la prima constatare, avertisment scris;

b) la a doua constatare se diminuează cu 5% venitul lunar cuvenit potrivit contractului pentru medicul/medicii la care se constată aceste situații;

c) la a treia constatare și următoarele, se diminuează cu 10% venitul lunar cuvenit potrivit contractului pentru medicul/medicii la care se constată aceste situații.”

13. În anexa nr. 2, articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Corespondența legată de derularea prezentului contract se efectuează în scris, prin scrisori recomandate cu confirmare de primire, sau prin poșta electronică.

(2) Fiecare parte contractantă este obligată ca în situația în care intervin modificări ale datelor ce figurează în prezentul contract să notifice celeilalte părți contractante schimbarea survenită în maximum 5 zile lucrătoare de la data producerii modificării.”

14. În anexa nr. 2, articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — În condițiile apariției unor noi acte normative în materie, care intră în vigoare pe durata derulării prezentului contract, clauzele contrare se vor modifica și se vor completa în mod corespunzător. Modificarea se face printr-un act adițional semnat de ambele părți, care devine anexă la prezentul contract.”

15. În anexa nr. 2, articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Dacă o clauză a acestui contract ar fi declarată nulă, celelalte prevederi ale contractului nu vor fi afectate de această nulitate. Părțile convin ca orice clauză declarată nulă să fie înlocuită printr-o altă clauză, care să corespundă cât mai bine cu putință spiritului contractului, cu acordul părților.”

16. În anexa nr. 2, la articolul 14, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Litigiile nesoluționate pe cale amiabilă dintre furnizori și casele de asigurări de sănătate conform alin. (1) se soluționează de către Comisia Centrală de Arbitraj care funcționează pe lângă Casa Națională de Asigurări de Sănătate, organizată conform reglementărilor legale în vigoare sau de către instanțele de judecată, după caz.”

17. În anexa nr. 2, capitolul XII „Alte clauze” se abrogă.

18. În anexa nr. 3, în tabelul 2, titlul coloanei c5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Data confirmării diagnosticului”.

Art. II. — Prevederile art. I pct. 1 se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2021.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

